

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.VI.40.367/2020/2.
A tanács tagjai: dr. Fekete Ildikó a tanács elnöke
dr. Remes Gábor előadó bíró
dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró
A felperes: Felperes1.
cím1
A felperes képviselője: Kovács Ügyvédi Iroda,
ügyvéd1
cím2
Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
cím3
Az alperes képviselője: dr. Harhai-Gaál Andrea kamarai jogtanácsos
A per tárgya: adóügyben hozott 4319025959 számú határozat,
mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata
A fellebbezett határozat: a Miskolci Törvényszék 10.K.701.433/2020/5. számú végzése
A fellebbezést benyújtó fél: a felperes (8. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Törvényszék 10.K.701.433/2020/5. számú végzését helybenhagyja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2020. július 27-én kelt, keresettel támadott határozatával – az elsőfokú adóhatóság határozatát helybenhagyva – a 2018. október-december időszakra, általános forgalmi adónemre végzett adóellenőrzés eredményeként a felperes terhére 2.376.000 forint adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, 4.752.000 forint adóbírságot szabott ki és 26.000 forint késedelmi pótlékot számított fel.

[2] A határozatot az elsőfokú adóhatóság a felperessel elektronikus úton közölte, a határozat részére – az elektronikus kézbesítés megghiúsulására tekintettel – 2020. augusztus 12-én kézbesítettnek minősült.

A keresetlevél és a védírat

[3] A felperes az elsőfokú adóhatósághoz 2020. szeptember 12-én elektronikus úton benyújtott keresetlevelében kérte az alperesi határozat jogszerűségének vizsgálatát, igazolási kérelmet nem terjesztett elő.

[4] Az alperes védíratában a keresetlevél visszautasítását kérte, annak elkészítése miatt.

Az elsőfokú bíróság végzése

[5] Az elsőfokú bíróság a 2020. szeptember 29-én kelt, fellebbezett végzésével a keresetlevelet visszautasította a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban Kp.) 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján.

[6] Végzésének indokolásában felhívta a Kp. 39. § (1) bekezdését, és rögzítette, hogy a közigazgatási iratok szerint a keresettel támadott határozat közléséről a felperest első alkalommal 2020. július 28-án értesítették, a második értesítés dátuma pedig 2020. augusztus 5-e volt. Megállapította, hogy a felperes vonatkozásában a kézbesítési vélelem (fikció) 2020. augusztus 12-én állt be, amely időponttól számítva a keresetindítási határidő 2020. szeptember 11-én letelt. A felperes a keresetlevelét 2020. szeptember 12-én, elkészen terjesztette elő. Az alperesi határozat jogorvoslati tájékoztatása a keresetlevél előterjesztésének lehetőségéről, annak határidejéről teljes körű volt. A felperes a keresetlevél benyújtására jogszabályban írt határidőt elmulasztotta és igazolási kérelmet sem terjesztett elő, így keresetlevelét vissza kellett utasítani.

A fellebbezés

[7] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését kérte.

[8] Nem vitatta, hogy a keresetlevelét 2020. szeptember 12-én terjesztette elő. Ugyanakkor álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogsértő módon számította a kézbesítési fikció beálltának időpontját, mert a második értesítés megküldésének dátumát, 2020. augusztus 5-ét követő ötödik nap nem 2020. augusztus 12-e, hanem 10-e. Azt pedig tagadta, hogy 2020. augusztus 5-én a második értesítést számára megküldték volna. Miután a kétszeri értesítés elmaradt, így a kézbesítési fikció sem állhatott be. Csatolta az eBEV Portálon 2020. július 20. és augusztus 13. között szereplő üzeneteinek listáját, valamint az alperesi határozat tényleges letöltését mutató képernyőfelvételeket. Mindezek miatt álláspontja szerint az adott esetben az elektronikus ügyintézés és bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban E-ügyintézési tv.) 14. § (4) bekezdés c) pontja sérült.

[9] Az alperes a fellebbezésre nem tett észrevételt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[11] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül.

[12] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megalapozottan megállapított tényállásra és a végzésében részletesen, pontosan idézett, irányadó jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel helytálló döntést hozott a keresetlevél visszautasításáról, azzal a Kúria is egyetértett. A fellebbezésben írtakra tekintettel a következőket hangsúlyozza.

[13] Az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 79. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a fellebbezésben is felhívott E-ügyintézési tv. 14. § (4) bekezdés c) pontja alapján a hivatalos elérhetőségre kézbesített küldemény kézbesítettnek minősül, ha a hivatalos elérhetőséget biztosító szolgáltató azt igazolja vissza, hogy a küldeményt a címzett kétszeri értesítése ellenére nem vette át, a második értesítés igazolásban feltüntetett időpontját követő ötödik munkanapon.

[14] A felperes a fellebbezésében jogsértőnek tartotta a kézbesítési fikció beállta időpontjának számítását, ami – tekintettel arra, hogy azáltal a megállapítottnál korábbi kézbesítési dátumot tartott volna helyesnek – a keresetlevele elkészítését vitató fellebbezése elfogadtatását, az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését önmagában semmiképpen sem eredményezhette volna. Mindazonáltal a Kúria fontosnak tartja kiemelni, hogy az E-ügyintézési tv. idézett szabálya munkanapokban, nem pedig a felperes által hivatkozottak szerint, napokban rendeli számítani a kézbesítési fikció beálltának időpontját, így a fellebbezési érvelés teljességgel téves volt.

[15] Az elsőfokú bíróság a közigazgatási iratok között rendelkezésre álló, 2020. augusztus 13-án kiállított 1186000570. azonosítószámú meghírusulási igazolás alapján állapította meg, hogy a felperes az alperesi határozatot tartalmazó küldeményt a második értesítést követő öt munkanapon belül sem vette át, a második értesítés igazolásban feltüntetett időpontja 2020. augusztus 5., a meghírusulás dátuma pedig 2020. augusztus 12. A

felperes a fellebbezésében a második értesítés megtörténtét is tagadta, e körben képernyőfelvételeket csatolt. E körben a Kúria kiemeli, hogy az Air. önálló, elkülönült eljárási rendben szabályozza a kézbesítési kifogás intézményét. A felperes nem hivatkozott arra, hogy az Air. 81.§-ában foglaltaknak megfelelő kifogást terjesztett volna elő a kézbesítés – általa állított – szabálytalansága miatt, márpedig ilyen kifogás hiányában annak megalapozottságáról a kézbesítés tárgyát képező iratot kiadmányozó adóhatóság sem foglalhatott állást. A kézbesítési fikció megdöntésének hiányában pedig az alperesi határozatot a bíróságnak a meghíúsulási igazolásban foglaltak szerint kézbesítettnek kellett tekintenie.

[16] Figyelemmel arra, hogy a felperes a keresetlevelét – a vonatkozó törvényi előírás és erről az alperes által a határozatában adott tájékoztatás ellenére – a keresetindítási határidőn túl nyújtotta be, igazolási kérelmet pedig nem terjesztett elő, az elsőfokú bíróság a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja szerinti jogkövetkezményt helytálló módon alkalmazta.

[17] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[18] *A kézbesítési fikció megdöntésének hiányában az alperesi határozatot a bíróságnak a meghíúsulási igazolásban foglaltak szerint kézbesítettnek kell tekintenie. Ha a felperes a keresetindítási határidőt elmulasztja, és igazolási kérelmet sem terjeszt elő, a keresetlevelet vissza kell utasítani.*

Záró rész

[19] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[20] Az alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért e körben a Kúriának a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 81. és 82. §-aira figyelemmel döntenie nem kellett.

[21] A másodfokú eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyi illetékmentes.

[22] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2020. december 8.

dr. Fekete Ildikó s.k.
a tanács elnöke

dr. Remes Gábor s.k.
s.k.

előadó bíró

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit

bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő